

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽk/19/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200658
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200658.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MULTISOUND JAPAN s.r.o., so sídlom Brezová 2247, 955 01 Topoľčany, IČO: 35 970 537, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom kancelárie Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: Mestu Nitra, so sídlom Mestského úradu Štefánikova tr. 60, 950 06 Nitra, IČO: 00 308 307, o žalobe proti nečinnosti žalovaného, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/113/2017-120 z 12. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitra (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 23Sa/113/2017-120 z 12. novembra 2018 podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal ochrany pred nečinnosťou orgánu verejnej správy a žiadal, aby súd určil, že žalovaný je povinný vykonať úkon v zmysle § 6 ods. 12 písm. b) a c) zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve (ďalej len „zákon č. 596/2003 Z. z.“) s poukazom na § 2 písm. c) a § 4 všeobecného záväzného nariadenia Mesta Nitra č. 1/2010 v znení dodatku č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 o určení výšky dotácie na prevádzku a mzdy na žiaka základnej umeleckej školy, poslucháča jazykovej školy a dieťa materskej školy školského zariadenia so sídlom na území mesta Nitra, vo veci poskytnutia dotácie v celkovej výške 49.308,- eur jej vyplatením žalobcovi.

2. Správny súd v odôvodnení uznesenia skonštatoval, že nezistil ani jeden z dôvodov uvedených v § 242 ods. 1 S.s.p., ktoré by mali za následok vydanie uznesenia, ktorým správny súd uloží žalovanému, aby v určenej lehote konal a rozhodol, vydal opatrenie alebo vykonal úkon, prípadne začal z úradnej povinnosti administratívne konanie.

3. Po tom čo správny súd skonštatoval chronológiu vývoja sporu, počnúc zriadením súkromnej základnej školy a jej zaradením do siete škôl a školských zariadení Slovenskej republiky, cez evidenčné zmeny ku ktorým došlo rozhodnutiami Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, až po priebeh a výsledok prokurátorského dozoru (viď. body 6. - 15. napadnutého uznesenia), vyslovil, že nebolo preukázané, že sa jedná o nečinnosť orgánu verejnej správy, nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť žaloby.

4. Správny súd poukázal na ust. § 6 ods. 12 písm. b) a c) zákona č. 596/2003 Z. z., podľa ktorého obec poskytne dotácie na mzdy a prevádzku zriaďovateľovi súkromnej materskej školy, ktorá je zriadená na území obce, resp. v zriaďovateľskej pôsobnosti obce, pričom mal za to, že táto podmienka nebola splnená, nakoľko žalobca nepatrí a toho času ani nepatrí do zriaďovateľskej pôsobnosti Mesta Nitra. Žalobca toho času patril a v súčasnosti patrí do zriaďovateľskej pôsobnosti obce Továrniky. Námietka žalobcu, že žalovaný ako správny orgán zotrúva protizákonne v nečinnosti, odmieta vykonať úkon, na ktorý je povinný a to i napriek tomu, že žalovaný predmetné dotácie do svojho rozpočtu načerpal v prospech žalobcu neobstojí, nakoľko nevyhnutnou podmienkou na poskytnutie dotácie je, aby školské zariadenie malo sídlo na území obce, t. j. v územnej pôsobnosti Mesta Nitra. Správny súd zastal ten právny názor, že nakoľko žalobca vzhľadom k sídlu nepatrí do pôsobnosti Obce Nitra, ale do zriaďovateľskej pôsobnosti obce Mesta Továrniky, žalobca mal žiadať poskytnutie dotácie v zmysle svojej miestnej príslušnosti od obce Továrniky a nie od obce Mesta Nitra, nakoľko sídlo žalobcu už v pôsobnosti Mesta Nitra od júna 2015 nie je.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 S.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalovanému, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

6. Proti rozhodnutiu správneho súdu podala žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. V odôvodnení kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol v zásade zhodné skutkové a právne tvrdenia, ako v žalobe (č. l. 1-8) a vo vyjadrení z 11. septembra 2017 (č. l. 111-116), pričom namietal záver správneho súdu, ktorý uzavrel, že žalovaný nielen nie je v nečinnosti, ale navyše ani nemá vôbec takú zákonnú povinnosť a je to obec Továrniky, ktorá má povinnosť voči sťažovateľovi vyplatiť mu finančné prostriedky, nakoľko táto je v súčasnosti obcou, v pôsobnosti ktorej má zriaďovateľ sídlo. Sťažovateľ opakovane zdôraznil, že predmetom sporu je nevykonanie konkrétneho úkonu vyplatenie dotácií, na vyplatenie ktorých už boli splnené podmienky ich poskytnutia, nakoľko boli poskytnuté údaje v čase zberu údajov na účely rozdeľovania a poukazovania výnosu dane z príjmov obciam, ktoré v rámci svojej originálnej pôsobnosti financujú materské školy, pretože na účely rozdeľovania a poukazovania výnosu dane z príjmov obciam na nasledujúci kalendárny rok pôvodný zriaďovateľ poskytol v rámci zberu údajov údaje o počte detí materskej školy žalovanému podľa stavu k 15. septembru začínajúceho školského roka, pričom počet detí materskej školy zriaďovateľa sa počíta podľa počtu detí prijatých do školy alebo do školského zariadenia na základe rozhodnutia riaditeľa školy, a pričom dotácia sa dostáva rok vopred na žiaka.

8. Sťažovateľ uviedol, že v čase zberu údajov o počte detí, na ktoré môže dostať zriaďovateľ materskej školy dotáciu bola zriaďovateľom materskej školy nezisková organizácia UNITED NATIONS ELEMENTARY SCHOOL, n.o.. Následne sa žalobca stal na základe rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR č. 2015-8385/19985:2-Sekr. z 23. apríla 2015 zriaďovateľom materskej školy MULTISOUND JAPAN, a teda aj právnym sucesorom, čím došlo k právoplatnej zmene zriaďovateľov materskej školy a k legitímnemu právnemu nástupníctvu nového zriaďovateľa namiesto pôvodného zriaďovateľa. Sťažovateľ ďalej uviedol, že zákon výslovne neobsahuje konkrétnu právnu úpravu postupu správneho orgánu v prípade, že dôjde k takejto zmene zriaďovateľa materskej školy, čo

však nemaže byť na škodu účastníkovi správneho konania. Správny orgán je však vždy povinný postupovať v súlade so zákonom a v prípade absencie zákonnej úpravy, v súlade s Ústavou SR a uplatniť základné právne zásady, v tomto prípade najmä základné zásady správneho konania a sledovať predovšetkým účel zákona. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 59/2004, podľa ktorého: „Orgány aplikujúce správne právo a spomedzi nich osobitne sudcovia pri rozhodovaní v správnom súdnictve sú oprávnení nedostatky zákonnej úpravy svojím výkladom odstraňovať. Takéto odstraňovanie však nemožno považovať za legislatívnu činnosť, ktorá by narúšala ústavný princíp trojdelenia štátnej moci. Sudca pri interpretácii normy správneho práva nesmie tvoriť, ale môže odhaľovať a formulovať vzťahy medzi jednotlivými právnymi normami vychádzajúc z účelu a zmyslu právnej úpravy. Jedinou požiadavkou, ktorá je pritom na sudcu kladená, je ústavná konformita výkladu (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).“ Z uvedeného podľa sťažovateľa vyplýva, že správny orgán má vždy postupovať v súlade so zákonom a ak zákon neobsahuje konkrétnu právnu úpravu, správny orgán sa musí pridržiavať účelu predmetného zákona, základných právnych zásad a ústavokonformného výkladu - Ústavy SR.

9. V uvedenom smere sťažovateľ poukázal na to, že základným účelom zákona č. 597/2003 Z. z. v danom prípade je riadne financovanie škôl, materských škôl a školských zariadení zo štátneho rozpočtu prostredníctvom obce, a to tak, aby obec zabezpečila ich financovanie a prevádzku prostredníctvom zriaďovateľa. Sťažovateľ, ako právny nástupca predchádzajúceho zriaďovateľa, je zákonom viazaný použiť dotácie na rovnaký účel na aký boli určené pôvodne, teda na mzdy a prevádzku. Materiálne by teda výplatom dotácie došlo len k úhrade týchto nákladov súvisiacich reálne so žiakmi z mesta Nitra, ktoré sťažovateľ už musel vzhľadom na protiprávne konanie - nečinnosť žalovaného, uhradiť z vlastných finančných prostriedkov. V predmetnom prípade pôvodný zriaďovateľ celkom zrejme splnil všetky podmienky na poskytnutie dotácie na žiaka. Na základe rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR sťažovateľ, ako nový zriaďovateľ, nahradil ako právny sukcesor pôvodného zriaďovateľa, a teda sa stal aj oprávneným zriaďovateľom na prijatie dotácií a vecne legitimovaným ako účastník správneho konania o poskytnutie dotácií.

10. Sťažovateľ uzavrel, že bolo povinnosťou správneho súdu nedostatky zákonnej úpravy odstraňovať tak, aby účastník konania nebol poškodený na svojich právach, preto správny súd vec celkom zrejme nesprávne právne posúdil, keď určil, že žalovaný nezotráva v nečinnosti a dokonca ani nemá voči žalobcovi povinnosť vyplatiť mu dotáciu na žiaka. Žalovaný neustále zadržíva načerpanú výšku dotácie na žiaka v rozpore s tým čo tvrdí v tomto konaní, v nadväznosti na čo sťažovateľ zdôraznil, že pôvodný zriaďovateľ nerozporuje vyplatenie dotácie sťažovateľovi a ani sa sám nedomáha vyplatenia dotácie. Pôvodný zriaďovateľ sa nijako nedomáhal ani preskúmania už právoplatného rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, na základe ktorého sa novým zriaďovateľom stal sťažovateľ.

11. Záverom kasačnej sťažnosti sťažovateľ namieta odôvodnenie napadnutého rozhodnutie správneho súdu, keď správny súd sa podľa jeho názoru sa vôbec nevysporiadal s jeho argumentáciou, najmä však vôbec nepoukázal na právny základ jeho vlastných záverov, v ktorých dovodil, že žalovaný nemá žiadnu povinnosť sťažovateľovi vyplatiť finančné prostriedky, ale v súčasnosti má túto povinnosť obec Továrniky. Taktiež vôbec nevysvetlil, prečo v tomto prípade nemožno vo veci rozhodnúť podľa účelu zákona v súlade s rozhodnutiami Ústavného súdu SR, v zmysle argumentácie ktorej žalovaný má povinnosť vyplatiť mu dotáciu, a teda ako správny orgán pretráva v nečinnosti. Správny súd tiež nevysvetlil a neprihliadol na špecifikum posudzovanej veci, a to, že v čase vyplatenia dotácie v prospech žalovaného zriaďovateľ splnil všetky podmienky, a preto bola dotácia načerpaná zo štátneho rozpočtu, pričom neskôr došlo len k sukcesii nového zriaďovateľa do právneho postavenia pôvodného zriaďovateľa, pričom žalovaný zákonne nemôže dodatočne posudzovať splnenie podmienok načerpania a výplaty dotácie.

12. Sťažovateľ bol toho názoru, že svojvoľnosť, arbitrárnosť a absencia riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia napadnutého uznesenia správneho súdu zapríčinila porušenie jeho procesných práv v tak vážnom rozsahu a takým spôsobom, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko strana v konaní má vždy právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo je okrem iného aj

základnou náležitosťou každého spravodlivého súdneho rozhodnutia.

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti v zásade zotrval na svojom stanovisku zo 14. novembra 2017 (č. 1. 102-104) a zdôraznil, že nevyhnutnou podmienkou na poskytnutie dotácie je, aby škola (alebo školské zariadenie) mala sídlo na území obce, čiže na území mesta Nitra, pričom sídlo materskej školy sa od 1. septembra 2015 vrátilo späť do obce Továrniky, a Elokované pracovisko, Kozia 25, Bratislava sa stalo samostatným právnym subjektom so sídlom na území mesta Bratislavy, a teda žalovaný nemá viac právny dôvod na vyplatenie finančných prostriedkov sťažovateľovi. V uvedenom kontexte doplnil, že samotný fakt, že finančné prostriedky sú načerpané v rozpočte, nie je právnym dôvodom na vyplatenie tejto sumy subjektu, ktorý na ich vyplatenie nemá právny nárok. V závere navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť (v podaní omylom uvedené „žalobu“) ako nedôvodnú zamietol.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je nutné ako nedôvodnú postupom podľa § 461 S.s.p. zamietnuť.

15. Nečinnosť orgánu verejnej správy je definovaná ustanovením § 3 písm. d) S.s.p. ako stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie. V predmetnom konaní má nečinnosť spočívať v protiprávnom zadržívaní dotácií, na vyplatenie ktorých sťažovateľovi vznikol v zmysle ust. § 6 ods. 12 písm. b) a c) zákona č. 596/2003 Z. z. nárok, hoc tento splnil všetky zákonom predpokladané podmienky, keď pôvodný zriaďovateľ poskytol v rámci zberu údajov údaje o počte detí materskej školy žalovanému podľa stavu k 15. septembru začínajúceho školského roka. Sťažovateľ mal tiež za to, že akékoľvek organizačno evidenčné zmeny nemajú na jeho nárok na vyplatenie dotácie vplyv.

16. V konaní nie je sporné, že Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky na základe rozhodnutia ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 2015-8385/19985:2-Sekr. z 23. apríla 2015, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, sekcie regionálneho školstva ž. 2014-7796/25785:2-100B z 27. mája 2014, v sieti škôl a školských zariadení Slovenskej republiky vedie Súkromnú materskú školu UNITED NATIONS ELEMENTARY SCHOOL, Javorová 644/12, IČO 42 335 264, Elokované pracovisko, Odbojárov 4, Továrniky, ako súčasť Súkromnej materskej školy UNITED NATIONS ELEMENTARY SCHOOL Javorová 644/12, Nitra, sťažovateľa ako zriaďovateľa.

17. Žalovaný uhrádzal predchádzajúcemu zriaďovateľovi - neziskovej organizácii UNITED NATIONS ELEMENTARY SCHOOL, n. o. dotácie na dieťa materskej školy v súlade s VZN č. 1/2010 v znení dodatku č. 1. - 4. riadne a včas, a to až do v bode 16. opísaného rozhodnutia. Následne mal za to, že vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo (zrušenie rozhodnutia Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, sekcie regionálneho školstva ž. 2014-7796/25785:2-100B z 27. mája 2014), došlo k zmene skutočností, ktoré podmieňujú existenciu nároku na vyplatenie dotácií. Je nesporné, že s účinnosťou od 9. júna 2015, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky č. 2015-8385/19985:2-Sekr. z 23. apríla 2015, je faktickým sídlom súkromnej materskej školy obec Továrniky.

18. Skutočnosť, že žalovaný nemá viac pôsobnosť vyplácať sťažovateľovi dotácie, prezentoval žalovaný sťažovateľovi s tým, že svoje nároky má uplatniť u obce Továrniky. Uvedený záver odvodzoval aj od stanoviska Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky z 20. marca 2015, ktoré malo odporúčací charakter a kde bolo uvedené, že obce by sa mali dohodnúť na financovaní nového subjektu - materskej školy vzniknutej z elokovaného pracoviska.

19. Medzičasom, v záujme korektnej spolupráce medzi stranami sporu a v snahe hospodárky neohroziť

fungovanie sťažovateľa, došlo zo strany žalovaného k vyplateniu dotácii za mesiace júl 2015 a august 2015.

20. Žalovaný nerozporoval nárok sťažovateľa na dotácie ako taký, namietal legislatívny rámec, ktorý by ho vzhľadom na absenciu úpravy zmeny zriaďovateľa po tom, čo zriaďovateľ poskytol v rámci zberu údajov údaje o počte detí podľa stavu k 15. septembru začínajúceho školského roka, oprávňoval vyplatiť mu dotácie, hoc tieto z podielových daní načerpal. Taktiež nesúhlasil s názorom sťažovateľa, že keďže tento v rozhodnom období splnil zákonom predpokladané podmienky na vyplatenie dotácii, žalovaný nemá viac povinnosť, resp. oprávnenie skúmať, či rozhodný stav naďalej trvá.

21. V tomto smere kasačný súd uvádza, že z ust. § 6 ods. 12 písm. b) a c) zákona č. 596/2003 Z. z. vyplýva, že obec poskytuje zriaďovateľovi súkromnej materskej školy dotácie na mzdy a prevádzku súkromnej materskej školy, ktorá je zriadená na jej území, ak o to zriaďovateľ požiada. Z uvedeného ust. je zrejmé, že povinnosť obce sa vzťahuje na súkromnú materskú školu, ktorá je zriadená na jej území. Žalovaný postupoval správne, ak pred tým, ako pristúpil k vyplateniu dotácii, skúmal, či je u príjemcu splnená vyššie uvedená podmienka. Výklad sťažovateľa je vo vzťahu k povinnostiam dotknutých subjektov pri správe a nakladaní s verejnými financami neudržateľný, keď argumentum ad absurdum by obci nezanikla povinnosť poskytovať dotácie zriaďovateľovi školského zariadenia na mzdy a prevádzku školského zariadenia, ktoré medzitým zaniklo.

22. Z obsahu spisového materiálu a z prednesu strán nevyplýva, že by sťažovateľ so svojim nárokom na vyplatenie dotácii za mesiace september 2015 až december 2015 oslovil obec Továrniky.

23. Vzhľadom na stanovisko žalovaného, ako aj vzhľadom na objektívny dôvod, pre ktorý žalovaný k vyplateniu dotácii nepristúpil, je zrejmé, že v prípade žalovaného sa jedná o kompetenčný konflikt, kedy tento tvrdí, že mu nepatrí pôsobnosť vyplatiť sťažovateľovi dotácie, ale túto pôsobnosť má obec Továrniky. Naproti tomu sťažovateľ trvá na tom, že povinnosť vyplatiť dotácie patrí práve do pôsobností žalovaného, čo vyplýva aj z jeho omisívneho konania, keď obec Továrniky so svojim nárokom na vyplatenie dotácii za mesiace september 2015 až december 2015 neoslovil.

24. Kasačný súd konštatuje, že v prípade žalovaného nemožno konštatovať nečinnosť, keď vzhľadom na faktickú zmenu ku ktorej došlo a vzhľadom na znenie ust. § 6 ods. 12 písm. b) a c) zákona č. 596/2003 Z. z., nemožno prijať záver o protiprávnom zadržiavaní dotácii žalovaným.

25. Napriek uvedenému však nie je sporné, že žalovanému nárok na vyplatenie dotácie vznikol, avšak kasačný súd nemá v rámci svojej kompetencie v konaní podľa § 242 a nasl. S.s.p. právomoc rozhodnúť o tom, ktorý orgán verejnej správy (žalovaný, resp. obec Továrniky) má pôsobnosť vyplatiť dotácie sťažovateľovi. Sťažovateľ zvolil nesprávny prostriedok ochrany svojich práv.

26. Správnym postupom sťažovateľa, ak zotrvá na svojom nároku na vyplatenie dotácii, bude iniciovať konanie o kompetenčnej žalobe podľa § 412 S.s.p., v ktorom sa bude domáhať určenia, ktorý orgán verejnej správy (žalovaný, resp. obec Továrniky) bude mať pôsobnosť vyplatiť mu dotácie. V tomto smere kasačný súd konštatuje, že identifikovaný kompetenčný konflikt nie je možné odstrániť ako predbežnú otázku v rámci tohto konania, keď kasačný súd nedisponuje stanoviskom obce Továrniky, ktorej prináleží postavenie účastníka konania o kompetenčnej žalobe (§ 413 S.s.p.).

27. Záverom kasačný súd konštatuje, že v tomto konaní je irelevantné či žalovaný načerpal do svojho rozpočtu podielové dane, keď ich využitie je viazané na účel a riadi sa rozpočtovými pravidlami (zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov), avšak uvedená skutočnosť môže byť relevantná v konaní o kompetenčnej žalobe podľa § 412 S.s.p..

28. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého uznesenia, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

29. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 147 ods. 2 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.